

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 3850/2020
28.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ... као правног следбеника пок. ББ бивше из ..., чији су пуномоћници Зоран Данојлић и Гордана Матић, адвокати из ..., против тужене ВВ са пријављеним пребивалиштем у ..., а са боравиштем у ..., коју заступа Александра Тешић, адвокат из ..., ради раскида уговора о доживотном издржавању, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 134/20 од 06.02.2020. године, у седници одржаној дана 28.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 134/20 од 06.02.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 134/20 од 06.02.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу П 2118/18 од 23.10.2019. године, раскинут је уговор о доживотном издржавању закључен 12.07.2012. године, оверен 13.08.2012. године пред Основним судом у Шапцу, закључен између сада пок. ББ из ... као примаоца издржавања и ВВ из ... као даваоца издржавања. Обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 47.300,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до исплате. Одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 134/20 од 06.02.2020. године, одбијена је жалба тужене као неоснована и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права на основу члана 404. Закона о парничном поступку, због потребе уједначавања судске праксе.

Тужилац је поднео одговор на ревизију са предлогом да се ревизија одбије као неоснована.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП јер изражен правни став у нижестепеним одлукама о основаности захтева за раскид уговора о доживотном издржавању не одступа од важеће судске праксе. Питање испуњености услова за раскид уговора о доживотном издржавању решава се зависно од конкретне чињеничне и правне ситуације. Тужена уз ревизију није приложила судске одлуке у којима је у истој чињенично и правној ситуацији пресуђено на другачији начин, због чега не постоји потреба за одлучивањем о ревизији тужене у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5.ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијеног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради раскида уговора о доживотном издржавању поднета је дана 05.10.2015. године. У тужби је означена вредност предмета спора на 10.000,00 динара.

С`обзиром да се ради о имовинско правном спору који се односи на раскид уговора о доживотном издржавању у коме вредност предмета спора побијеног дела од 10.000,00 динара очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић